Алегорія про оливкові дерева (Кн. Якова 5)

Перше відвідування До часів Христа (вірші 3–14)	Друге відвідування Часи Христа (вірші 15–28)	Третє відвідування Велике відступництво (вірші 29–49)	Четверте відвідування Відновлення євангелії (вірші 50–76)	Тисячоліття (вірші 76–77)
Бог бачить відступництво стародавнього Ізраїля. Він посилає пророків для проголошення покаяння, але мало хто з людей прислухається. Він дозволяє знищити нечестивих і приводить іновірців. Кілька праведних віт Ізраїля розсіяно по світу.	Коли Церква Христа розповсюджується, Ізраїль і більшість розсіяних віт приносять хороший плід.	Усі плоди стають зіпсованими, включаючи природні віти, які були розсіяні.	Розсіяний Ізраїль зібрано і євангелію несуть до всього світу. Коли праведність зростає, нечестивих знищено, доки не зникне вся неправедність (Друге пришестя Ісуса Христа).	Праведність перемагає. Коли зло знову прийде у світ, Бог відділить праведних від нечестивих і очистить землю вогнем.
Культивоване оливкове дерево (Ізраїль) помирає (вірші 3–4). Господар підрізує і підживлює дерева; кілька нових віт виростає, однак верхівка продовжує відмирати (вірші 4–6)	Хороші плоди (вірші 15–18)	Плоди погані, але корені ще хороші (вірші 29–37)	Дикі віти спалено (вірші 58, 65–66)	Усі дерева стають, як одне й приносять природний плід (вірші 74–76)
Головні віти відрізано, а дикі віти прищеплено; ніжні віти перенесено у потаємні місця (вірші 7–14.				Хороші плоди будуть зібрані, і виноградник буде спалено (вірш 77)
Всохлі гілки спалено (вірші 7, 9)	Неродюча земля, хороші плоди (вірші 20–22)	Погані плоди (вірші 39, 46)		
	Менш родюча земля, хороші плоди (вірш 23)	Погані плоди (вірші 39, 46)		
Дике оливкове дерево (Іновірці; вірші 7, 9)	Плоди (вірш 24; ця гілка знову не згадується)			
	Хороша земля, хороші й погані плоди (вірш 25)	Погані плоди (вірші 39, 46)		

Віти природного дерева прищеплюються до розсіяних дерев (вірші 54–56)
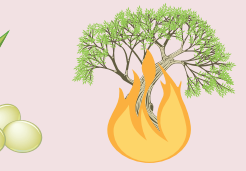
Віти розсіяних дерев прищеплюються назад, до материнського дерева (вірші 52–53)